

§ 6. Po otrzymaniu informacji kierownik jednostki organizacyjnej prokuratury niezwłocznie podejmuje działania organizacyjne zmierzające do wykorzystania w toczących się postępowaniach uprawnień prokuratora, określonych w art. 21 Kodeksu karnego wykonawczego, w celu ograniczenia liczby osób przebywających w zakładach karnych.

§ 7. Nie rzadziej niż raz w miesiącu kierownik jednostki organizacyjnej prokuratury, za pośrednictwem prokuratora apelacyjnego lub odpowiednio wojskowego prokuratora okręgowego, informuje Ministra Sprawiedliwości o liczbie osób, co do których sąd uwzględnił wnioski prokuratora o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności lub o warunkowe przedterminowe zwolnienie.

§ 8. Po otrzymaniu informacji dyrektor jednostki organizacyjnej Służby Więziennej podejmuje działania organizacyjne zmierzające do przystosowania dodatkowych pomieszczeń w jednostce do wymogów, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia, w których umieszcza się osadzonych.

§ 9. Dyrektor jednostki organizacyjnej Służby Więziennej informuje na bieżąco Dyrektora Generalnego Służby Więziennej o liczbie miejsc w pomieszczeniach, o których mowa w § 8, oraz o liczbie osadzonych umieszczonych w warunkach określonych w art. 248 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 10. Dyrektor Generalny Służby Więziennej analizuje na bieżąco stan ilościowy osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych, składając nie rzadziej niż raz w miesiącu stosowne informacje w tym zakresie Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 11. W wypadku gdy liczba osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych osiągnie stan zgodny z ogólną pojemnością tych zakładów w skali kraju, Dyrektor Generalny Służby Więziennej niezwłocznie powiadamia o tym organy określone w § 1 ust. 1, Minister Sprawiedliwości zaś — organy wymienione w § 1 ust. 2.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

670

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 29 czerwca 1999 r.

w sprawie warunków otrzymywania przez policjantów dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie zleconych zadań wykraczających poza obowiązki służbowe.

Na podstawie art. 112 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o najniższym wynagrodzeniu, należy przez to rozumieć:

- 1) stawkę najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników określanego odrębnymi przepisami — w stosunku do policjantów objętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym,
- 2) kwotę stanowiącą 85% stawki, o której mowa w pkt 1 — w stosunku do policjantów nie objętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym.

§ 2. 1. Policjantowi, któremu zlecono na piśmie wykonywanie zadań wykraczających poza obowiązki służbowe, polegających na obsłudze codziennej po-

wierzonego mu do prowadzenia sprzętu transportowego, przysługuje — za każdy dzień wykonywania tych czynności — dodatkowe wynagrodzenie w wysokości:

- 1) za obsługę codzienną transportera opancerzonego, samobieżnego miotacza wody lub gazów tżawiących, autobusu, samochodu ciężarowego i samochodu specjalnego lub specjalizowanego na podwoziu samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 2,5 t — do 1,3% najniższego wynagrodzenia,
- 2) za obsługę codzienną samochodu nie wymienionego w pkt 1 oraz łodzi motorowej, ciągnika rolniczego lub ciężkiego sprzętu budowlanego — do 0,9% najniższego wynagrodzenia,
- 3) za obsługę codzienną motocykla lub innego sprzętu transportowego nie wymienionego w pkt 1 i 2 — do 0,4% najniższego wynagrodzenia.

2. Łączna kwota dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie obsługi codziennej danej jednostki sprzętu transportowego nie może przekroczyć dziennie kwoty ustalonej zgodnie z ust. 1.

§ 3. Policjantowi kierującemu służbowym sprzętem transportowym, któremu zlecono na piśmie wykonywanie zadań wykraczających poza obowiązki służbowe, polegających na obsłudze technicznej nr 1 sprzętu transportowego, przysługuje — za jednorazowe wykonanie tej obsługi — dodatkowe wynagrodzenie w wysokości:

- 1) za obsługę techniczną nr 1 transportera opancerzonego, samobieżnego miotacza wody (gazu), ciężkiego sprzętu budowlanego, autobusu, samochodu ciężarowego i pochodnego oraz specjalnego (specjalizowanego) na podwoziu samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 2,5 t — do 20% najniższego wynagrodzenia,
- 2) za obsługę techniczną nr 1 samochodu osobowego, osobowo-terenowego, mikrobusu, furgonu i pochodnego, specjalnego (specjalizowanego) na podwoziu furgonu oraz łodzi motorowej z silnikiem wbudowanym, łodzi motorowej z silnikiem zaburtowym, pojazdu o napędzie elektrycznym, wózka transportowego o napędzie spalinowym, przyczepy samochodowej oraz ciągnika rolniczego i ogrodniczego — do 10% najniższego wynagrodzenia,
- 3) za obsługę techniczną nr 1 motocykla lub innego sprzętu transportowego nie wymienionego w pkt 1 i 2 — do 7% najniższego wynagrodzenia.

§ 4. Policjantowi kierującemu służbowym sprzętem transportowym, któremu zlecono na piśmie wykonywanie, innych niż określone w § 2 i 3, zadań wykraczających poza obowiązki służbowe, związanych z jego obsługą, bądź dotyczących przewożonych nim ładunków lub osób, przysługuje — za każdy dzień wykonywania tych czynności — dodatkowe wynagrodzenie łącznie w wysokości do 3,5% najniższego wynagrodzenia.

§ 5. 1. Wysokość dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie czynności, o których mowa w § 2—4, ustala kierownik jednostki organizacyjnej Policji prowadzącej gospodarkę transportową lub upoważniona przez niego osoba, uwzględniając ich rodzaj i uciążliwość.

2. Zasady wykonywania obsługi codziennej i obsługi technicznej nr 1 sprzętu transportowego oraz jego klasyfikację określają przepisy w sprawie organizacji obsługi technicznych i napraw sprzętu transportowego w jednostkach Policji.

§ 6. Przepisy § 1—5 nie mają zastosowania do policjantów kierujących pojazdami służbowymi przekazanymi im do eksploatacji na podstawie umowy użyczenia samochodu osobowego lub motocykla.

§ 7. Policjantowi posiadającemu zaświadczenie kwalifikacyjne uprawniające do obsługi agregatów prądotwórczych i elektrowni oświetleniowych, któremu zlecono na piśmie wykonywanie zadań wykraczających poza obowiązki służbowe, polegających na konserwacji tego sprzętu, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości:

- 1) za bieżącą konserwację agregatu lub elektrowni — do 10% najniższego wynagrodzenia miesięcznie,
- 2) za jednorazowe przygotowanie do pracy, uruchomienie na czas 20 minut, a następnie zakonserwowanie agregatu lub elektrowni — do 12% najniższego wynagrodzenia.

Przepis § 5 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Dodatkowe wynagrodzenie wypłaca się na podstawie imiennej listy zatwierdzonej przez przełożonego w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni.

§ 9. Traci moc zarządzenie nr 18 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 kwietnia 1997 r. w sprawie warunków otrzymywania przez policjantów dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie zleconych zadań wykraczających poza obowiązki służbowe (Dz. Urz. MSWiA Nr 4, poz. 37).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Tomaszewski

671

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 6 lipca 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i uprawnionych członków ich rodzin.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji,

Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin